Kmetijſke in rokodélſke novize.

Na ſvetlobo dane od z. k. kmetijſke drushbe.

№ 25. *V frédo 20. grudna.* **1843.**

Te novize pridejo vſako frédo na dvéh zhetertnih liſtih v Ljubljani na ſvetlo. Plazhujejo ſe v piſarnizi z. k. kmetijſke drushbe v hiſhi 195 v Salendrovi ulizi bliso Brega; sa Ljubljano in sa tiſte, ki jih ne dobivajo po póſhti, sa zélo leto s 2 fl., — sa pol leta s 1 fl.; prejemljejo ſe pa pri natiſkovavzu na Bregu Nr. 190. Po poſhti veljajo sa zelo leto 2 fl. 30 kr., — sa pol léta 1 fl. 15 kr. Po vſih z. k. poſhtah ſe snajo dobiti.

Luna.

Zhe v jaſni nozhi pod milim nebam kviſhko ozhi povsdignemo, saglédamo neſkonzhno ſhtevilo svésd, ktére na podnébji kakor ſvitle luzhize migljajo. She veliko vezh jih je pa, ki jih ne vidimo. Vſe te nebéſhke luzhize ſe nam vidijo majhne le sato, ki ſo grosno daljezh od naſ, v reſnizi pa ſo velike. One ſe nepreneháma vertijo v nam nesnanih od Bogá njim odlozhenih krogih. Vſak vé, de vſaka ſhe tako velika rézh, dalej zhe ſmo od nje odlozheni, manjſhi ſe nam vidi. Mozhno velika zérkev verh viſoziga hriba ſosidana, zhe jo 5 ali 6 ur od njé odlozheni ogledujemo, ſe nam sdi kakor majhna béla ſkaliza. Kdor je per morji kadaj bil, je lahko vidil, de, kadar ljudjé napovedane barke perzhakujejo, ker ſo vajeni, jo she od daljezh vgledajo, pa vidi ſe njim kakor raziza, ktera po vodi plava; kadar h kraji pride, je grosno velika. Nektére barke ſo velike kakor gradovi, tako de ſe je zhuditi. Drugazh bi ſe pa mi zhudili, ako bi ſe ktera svesda naſhi sêmlji toliko perblishala, de bi jo samogli viditi kolikorſhna je.

Modri svésdoglédzi vezh del menijo in pravijo, de vſe te nebeſhke krogle niſo ſamo naſ rasveſeljevati vſtvarjene, ampak de v njih tudi prebivajo shive ſtvari zhlovekam enake, ktere po ſvoji ſhegi zhaſtijo in molijo ſvojiga ſtvarnika. Vediti tega vender gotovo ne moremo. Modrijani le pravijo, zhemu bi bil Bog toliko in tolizih prebivaliſh vſtvaril, ko bi jih ne bil napolnil s prebivavzi? Zhemu bi bila naſha semlja, ko bi ne bilo ne ljudí, ne nobene druge shive ſtvari na nji? Tedaj ſo tudi prebivavzi v ſolnzu, v luni in v vſih drugih svesdah, kteri imajo ſvojimu prebivaliſhu permerjene teléſa, imajo pamet in ſe veſelijo ſvojiga shivljenja. Morebiti bomo kadaj, to je na unim ſvetu, tudi od tega kaj vezh svedili; kdo samore tukaj sapopaſti boshjo modroſt!

Med vſimi nebeſhkimi luzhmi narvezh dobrote dobivamo od ſolnza; to vſakter ſam vidi in zhuti. Shlahtno ſolnze naſ vſaki dan rasveſeljuje s ſvojo ſvitlobo, ogreje naſ in zélo semljo; s tem jo ſtorí rodovitno. Vſak ſam lahko miſli, kako shaloſtno bi bilo na ſvetu naſhe shivljenje, ko bi nikdar lepiga ſolnza ne vidili, ko bi v vezhni tamoti in simi prebivati mogli. Bres ſolnza bi tudi shiveti ne mogli, sato ker bi potrébniga shivesha ne imeli; bres ſolnzhne ſvitlobe in bres toplote bi nizh ne sraſtlo; bres ſolnza bi kmalo vſi ljudjé lakote in sime umerli. Kako velika dobrota je tedaj ſolnze!

Nar blishneji tovarſh in ſoſed naſhe semlje pa je luna ali méſez. Kakor ſo vſe nebéſhke luzhi, kterih je bres ſhtevila, okrogle, tako je tudi luna okrogla, ravno ko naſha semlja. Luna ni slo daljezh od naſ; slo uzheni svesdogledzi ſo do zhiſtiga srajtali, de ena in petdeſet tavshent, oſem ſto tri in dvajſet milj je od semlje do lune. Ko bi samogli trideſet naſhih semlj eno verh

druge naloshiti, bi do lune dofegle. Luna je trinajftkrat manjfhi ko nafha semlja, to je: ko bi samogli trinajft lun vkup ftlazhiti in is njih eno narediti, po tem bi bila luna po velikofti nafhi semlji popolnama enaka. Zhe fo tadaj prebivavzi v luni, kakor uzheni miflijo, kako zhaftitljiva in lepa fe njim mora viditi nafha semlja, ktera fe njim kashe trinajftkrat vezhji, kakor fe kashe nam luna!

Uzheni moshjé fo snafhli take gledavnike (Perspektive, Fernröhre), kteri nam daljezh od naf odlózhene rezhí bliso pokashejo. Gledavniki (ali perspektivi) fo taki tulji (Röhre), ki fo v njih glashavnate sbrufhene fhipe vdelane, ktere vfako rezh vezhji, in daljne rezhi blisheji kashejo. S takimi gledavniki ali tulji, — kterih nekteri fo grosno veliki, tako namrezh de fe fkosi njé vfaka rezh fto in fheftdefetkrat vezhji pokashe, — fe grosno daljezh od naf odlozhene ftvari, kakor bliso vidijo, in fe lahko pregledujejo. S takimi gledavniki uzheni svesdogledzi vezhkrat v luno gledajo, in jo tako bliso vidijo, de noter v luni ali mefzu prav lahko raslozhijo hribe in doline, gojsde in planjave in vezh drugih rezhi. Luna fe tako obrazha, de nam smerej ravno tifto ftran kashe naj bo polna ali prasna, to je o mlaji in o fhipu. Une ftraní nam luna nikoli ne pokashe. To fe prav lahko fposna s gôlimi ozhmi, ker v luni smirej vidimo ravno tifte life ali maroge. Proge ali life v luni nifo nizh drujiga, kakor fenza, ktero vifoke gore v luni naredijo; v velike globozhine med gorami ne pride folnzhna fvitloba, sato fe nam luna nikoli vfa zhifta in fvitla ne pokashe, ampak kadar je fenza, fe nam pokashejo tamázhne life, próge.

Life ali proge v luni fo nekadaj she dajale priloshnoft vezh prasnim veram in neumnim vrasham. Vezh fto let fe ohrani med nemfhkim ljudftvam vrasha, de v luni je sa kásen ali fhtrafingo tifti mosh, kteri je fhel v nedéljo v gojsd derva poberat; fhe sdaj fe v luni vidi mosh, kteri butaro derv na herbtu nêfe. Proge v luni fe ref ravno tako vidijo, kakor de bi mosh ftal in butaro na herbtu néfel. Tudi per naf na Krajnfkim fe je fhe ohranila vrasha ali prasna vera, ktera pravi, de mosh, kteri fe v luni vidi in kladvo v rokah dershi, je kovazh, kteri je s kladvam fvojo mater po glavi vdaril in vbil. Drugi pravijo v luni je Kajn sa kasen ali fhtrafingo, ki je fvojiga brata Abelna umóril. She vezh drugih vrash in prasnih vér fe najde med ljudmi, kar life v luni sadeva; ker ljudjé ne vedo, de to ftori le fénza vifozih gorá v luni, kolikorfhne vifokofti ni najti na nafhi semlji.

De ima luna tudi nekoliko mozhi do nafhe semlje, fo nafhi fpredniki she nékadaj fposnali. Ne le famo, de nam luna nozhí rasfvetljuje, ampak de ima tudi nekoliko mozhí do vode, do selifh in do drusih ftvari na nafhi semlji, in morebiti tudi do nafhih trupel, vfi uzheni in drugi fkufheni moshjé terdijo. Marfiktere bolésni fo vfelej hujfhi ob zháfu, kadar fe luna polni ali narafha (kakor nekteri prav napazhno pravijo; kadar luna gori jemlje), in pojenjajo ali zeló popolnama minejo, kadar fe luna manjfha ali nasaj jemlje. Od nekteriga pravijo, de je méfzhin; s tem fe toliko rezhe, de njegova bolesen fe ravná po mefzhnih fpreminílih. Morebiti tedaj luna tudi kaj nafhimu sdravji persadéva.

She nekadaj fo kmetje verovali, in fhe sdaj verovajo, de ima luna pofebno mozh do rafti nafhih sélifh. Sato nektere femena fejejo ali fadijo raji ob zhafu polne lune, druge fejejo ali fadijo le rajfhi o mlaju, tode dva enako ne ravnáta, in v dveh krajih ni enake navade. De bi kmetje vedili, ktere femena o polni luni, in ktere o prasni luni fejati, naj ohranijo to poglavitno vodivnizo ali regelzo: „Vfe femena, ktere fad naredijo verh semlje, fe morajo fejati ob zhafu, kadar fe luna narafha (gorijemlje) ali o polni luni. Vfe femena, ktere fad naredijo pod semljo v bonkah ali v koreninah, fe morajo fejati ali faditi ob zhafu, kadar fe luna manjfha, o mlaji.“

Kdor fe bo hotel po tej poglavitni vodivnizi ali regelzi ravnati, ktera velí o polni luni fejati vfe femena, ktere verh semlje fad narejajo, in o mlaji fejati vfe femena, ktere v semlji v bonkah fad narejajo; naj feje o polni luni vfe shita, vfe fozhivje in vfe druge sélifha, kterih kmetvavzi sa poklajo potrebujejo, in fe selene (frifhne) ali pa fuhe shivini poklajajo. Tako detela, grafhiza, in mnoge trave veliko vezhji sraftejo in per shivinfki reji vezh sdajo, zhe fo fejane o polni luni, kakor ko bi bile fejane o mlaji. O mlaji naj feje repo, korenje, kapuf, pefo, kolarabe, in vezh takih sélifh, vender prefajati jih nikoli ni treba o mlaji, ampak vfelej o polni luni. O mlaji naj fadi krompir, zhebulo, zhefen in vezh takih rezhi.

Usrok, sakaj nektere sélifha bolj ftorijo fejane o polni, kakor fejane o prasni luni ali o mlaji, je letá: Sélifha, ktere verh semlje ali kvifhko fad obrodujejo, potrebujejo vezh mokrôte in vezh fvitlôbe k fvoji rafti pofebno od sazhetka; o polni luni imajo tedaj po dnevu in po nozhi fvitlobo, tudi rofa je vfelej vézhji o polni luni kakor o mlaji, sato s vefeljam kvifhko hitijo in obiln fad saftavijo. Sélifha, ktere v semlji fad narejajo, ne potrebujejo k fvoji rafti ne toliko fvitlôbe ne mokrôte, sato ker jim ni treba vifoko kvifhko srafti, ampak le tréba je njim v koreninah fe debeliti. Ker tedaj take selifha ponozhi nimajo fvitlobe, tudi ne toliko mokrote, bodo tudi obilnifhi fad obrodile. Vfe take rezhi je ljudi le dolga fkufhnja nauzhila; naj vfak kmetovavez tudi fam pofkufha in naj fe preprizha. Kdor grah, bob, lézho in vezh taziga fozhivja o mlaji

ali ob zhasu, kadar se luna manjsha (dolijemlje), sadi, bo malo dobizhka imel, ker grah bo zel zhas zvetel do terdne jeséni, in le malo strokov narédil; she tisti so vezhdel prasni.

Sélisha in zvetlize (roshe) presajati, drevésa zepiti, in vinske terte obrésovati je nar boljshi o polni luni; to so sdavnej she skusili uzheni vertnarji in gorniki.

Le skushnja mora nas uzhiti,
Is semlje prida vezh dobiti;
Sató naj vsaki sam poskusi,
Potlèj she lé naj jesik brusi.

Vishnjagorz.

Eno je potrébno!

„Visoko zhastitljivi gospodje! Vso hvalo Njih novizam; lépih naukov se uzhímo in drusiga koristniga vezh beremo is njih. V numeri 23. lista, so Oni toshili: Sakaj sim ter tje ljudjé tako malo sadniga drevja sadé? So pisali: kdor drevje sadi, nima samo dobizhka in veselja; tudi sa naslédnike dobro déla, ker njim dobízhke in veselje perpravlja.

Gotovo je, de tako storiti smo tudi dolshni, ker so nashi predniki sa nas veliko dobriga storili.

Rés je, kar so v listu rekli: de nekaka lenoba in sanikernost rejo sadja sadershuje. Tudi potérdimo téh dvanajst v listu imenovanih isgovórov, s kterimi se lenuhi radi isgovarjajo.

Zhutimo devétiga isgovora resnízo, ktera, desiravno huda in velik sadershek sadniga drevja, ne bo mogla reje sadja zeló satreti.

Eniga so posabili, ktero je she huje, kakor kraja sréliga sadja. Samo eniga je she potréba, namrezh: postavljeniga zhuvaja zhes sasajeno mlado drevje, in sraven tudi zhes drugo perdélanje na polji.

Kaj pomaga, zhe zéplenze nasadimo; zhes tjeden pa vezh kot polovízo nasajeniga porováno in potergano, okoli pometano, vezh del pa vse tako poshkodvano najdemo, de nizh vezh sa potàkniti ali sa posaditi ni?

Tako hudobni ljudjé, vezhdel pa neumni in neporédni pastirji naredijo. Kar sami igráje, ali s kakim resálam, ali is norzhije nepokonzhajo, pa she pashna shivina omólsa in polómi; tako per takih okoljstavah per vsim persadevanju na kmetih ni mogózhe si kaj prida mladiga drevja perrediti.

V drugo she smo posadíli po prostórih, kjer so nam pervo sadilo pastirji, ali popotni, ali domazhi neporédneshi pokonzhali; pa ravno tako, skoraj vse sadilo po tleh leshi.

Nizh ne pomaga prositi, svariti, de bi ne pasli, kodar je s sadjem sasajeno.

Kràvarji terdijo smerej svojo prasno, de imajo pravizo po vsih Svétih povsod pasti.

Ako bi hotli kaj sadja perrediti, bi mogli svoje sadísha s visokim sidam obsidati, tega pa mi kmetje ne móremo.

Prosimo tadaj Njih, in vse, ki so per z. k. kmetijski drushbi, ktera nam, kakor smo preprizhani, sares dobro shelí, naj se pogajnajo sato, de bi gospóske zhuvaje postávile; de bi tisti, kteri bi bili poshkodvavzi sadja in sadniga drevja saléseni, ojstró poshtráfani bili. Naj skerbijo, de bo neporedna mladost po deshélskih sholah in v zérkvi od duhovnih pridgarjev tako poduzhena, de se bo sama preprizhala, de sadno drevje poshkodovati je ravno tako velika pregréha, kakor bi bila pregréha nedólshno shivino bres potrébe moriti.

Zhe smo ravno kmétje, pa vunder vémo, de po drusih deshelah sa veliko pregrého dershijo, sadno drevje poshkodovati, in de se savoljo tega malokjé kaj shkode pergodi; pa tudi imajo sadja, de se vse lomi! Ravno tako upamo per nas vzhakati, zhe bomo uslishani, kar prosimo, de bi deshelske gosposke s njih mozhno roko in gospodje duhovni s njih poduzhenjam sadnimu drevju, in nashim perdelkam na polji varstvo dodelíli. — — To je potrébno!“

Dvanajst bravzov kmetijskih noviz.

Perstávek vzhrednishtva. — Prizhijozhe pismo smo pred tremi dnévi prejeli in natisnemo ga radi: pervizh, ker je to, kar govori, v resnizi poglaviten sadershek v reji sadja; drugízh pa bodo na to visho voshila nashih dvanajst bravzov tisti gospodje sami brali, kteri v téj rezhi veliko perpomozhi samorejo. Saj so skoraj vsi gospodje sajmoshtri in komisarji na desheli udje z. k. kmetijske drushbe, in gotovo je tudi njih shelja, vse storiti, kar je k pridu domazhinstva. — Kmetijska drushba pa ima she od nekadaj skerb sa rejo sadja. S njeno pomozhjo so prishle bukvize: „krajnski vertnar“ od gospod Pirza no svitlo; ona od leta 1841 med pridne oskerbovavze sadnjiga drevja sreberne medalje deli in njih imena — drugim v isgled — ozhitno na snanje daje. Kar pa voshilo in proshnjo sa poljske zhuvaje utizhe, se bo z. k. kmetijsha drushba v prihodnim sbóru 1844 zhes tó pomenila in posvetovala, kako bi se ta pomozhek dosezhi mogel. Potem bo z. k. deshelsko poglavarstvo prosila, de bi se sgodilo, kar bode k pridu kmetijstva sposnano.

Domazhe povésti.

(V Krajnju se pripravljajo nov most zhes Kókro sidati.) Marsikomu nashih bravzov je she v spominu sidan most v Krajnju, kteriga so v lètu 1827 zhes Kokro bliso pokopalisha ali britofa sidali. Kdor je ta most, ki je 15 seshenov nad Kokro, vidil, se je zhudil. Bres vsih stebrov in s enim samim obókam ali vélbam je v taki visokosti, kakor de bi v lufti visil. Tode sidanje tega mostú je bilo slabo israjtano; sakaj s strashnim gromenjem je 12. roshniga zveta 1828 svezher v kup padel. Na ravno tistim mestu so posneje lesén most postavili, ki je pak she tako slo poshkodovan

bil, de shé tri léta zhes-nj nizh nifo vosili. Poflédnja povodinj je pa fhe oftanke mofta vsela. Savoljo tega fo mogli te tri leta sazheti, fe sopet moftú poflushiti, ki je v grabnu zhes Kokro narejen. Koliko pa tam shivina terpéti mora, kadar po ftermim grabnu tudi lé lahke vosove vosi — in kako nevarno je po téj póti hoditi, slafti kadar je po simi fneg in pomersnjeno, flébernі vé, kterimu je ta pot snana. Satorej fo fklenili, zhes Kokro moft na ravnoft is Krajnjfkiga méfta memo faravsha na Hujanfko gmajno narediti, tode na kamnitih ftebrih, de fe sopet taka nefrezha ne primeri, kakor pri pervim. Délo bóde v refnizi tako, de mu ne bo para bliso; pa tudi prebivavzam vezh blishnih foféfk bi bil moft velika dobróta. Is Ljubljane bi potém bolj kratka in prijasna pot v Krajnj peljala, zhe bi v ‚Smelédniku — kakor pravijo — moft zhes ‚Savo naredili, kjér imajo sdaj bród.

Ker bi moft zhes Kokro sa vezh rezhi ref velika dobrota bil, fe poglavar Ljubljanfke krefije, gofpod baron Mak-Newen, ki sa blagor gorénfke krefije ferzhno fkerbi, mozhno prisadeva, de bi fe to naprejvsétje ispeljalo. Is tega namena je komifijfkimu fodniku, gofpod dohtarju, shlahtnimu ‚Shraju narózhil, sa sidanje moftú dobrovoljne pripomozhke naberati, in lepo je flifhati, de fe je she zhes 11,000 goldinarjev nabralo. To fhtevilo pa fhe ne isdá dofti in fhe vezh kakor 3000 goldinarjev je premalo. Kako fe bo to fhtevilo nabralo, ker fo shé vfi Krajnjzi, fofédne grajfhine in kmetje fvoj dél odrajtali? ‚Shkóda, filna fhkóda bi bilo, zhe bi fe savolj téga lep namen rasderl.“ —

Tako fe bere v liftu, kteriga je vzhrednik téh noviz prejel. Natifnili fmo ga, ker bi deshela sidanje pokasati iméla, od kteriga bodo gotovo daljezh okrog govorili, zhe bi Krajnjzi tak moft poftavili.

Kar fhe denarjev sa moft manjka, jih ne bo tefhko dobiti, zhe bi: 1. premoshni gofpodje, ki fo shé nekaj dali, fhe kaj perdati hotli; 2. zhe bi tifti rojeni Krajnjzi, ki fadaj ne prebivajo v Krajnju, tudi fvojiga domazhiga méfta ne posabili; 3. zhe bi tifti, ki imajo Krajnjize sa pridne in pofhtene shene, tudi kaj privergli; 4. zhe bi tifti tudi kaj pripomogli, ki savolj opravkov ali pa savolj kratkiga zhafa Krajnj in Gorenfko obifkavajo, in is teh krajev dobizhek ali pa drugo vefelje imajo, 5. zhe bi vfi tifti, kterim fe shivina fmili, tudi kaj dali, de bi ne bilo treba v teshavnim Grabnu shivine in ljudí martrati; 6. zhe bi vfi pravi domoródzi ali prijatli domazhije kaj pripomogli, ktérim to vefelje déla, de bi mi krajnfki ‚Slovenzi sopet kaj pokasati imeli, s zhemur bi fe prizha vfaziga ptujza ponofiti fmeli.

Osnanilo noviz.

Pred nekimi dnévi fmo is Sadra fledézhe pifmo dobili:

„U Zadru na 13. Studenoga 1843.

Gosp. Uredniku.

Saljemo vam poziv na knixevni list nazvani Zora Dalmatinfka, koji che poçeti izlaziti na mlado lito, koje pervo dodje, i molimo vas, da u zaminu nami vafega pofaljete.

Jof vam se priporuçujemo, da blagoizvolite isti poziv u vaf plemeniti Çasopis priniti.

Mi vas pozdravljamo, i ostajemo vam na sluxbi

Bratja Battara sfr.“

Kakor imajo ‚Serbljani fvoje „‚Srbfke Novine in Podunavko,“ kakor imajo nafhi fofedje Hrovatje shé od léta 1835 fvoje Narodne novíne in Danizo, in kakor imamo mi kmetijfke in rokodélfke novize: tako bodo tudi Dalmatinzi ob novim létu zhafopif „Sora Dalmatinfka“ imenovan, v fvojim jesiku dobili. Natifkoval in na fvitlo dajal fe bode v Sadru (Zara) pri bratama Battara, in njih vzhrédnik bode g. profefar Anton Kuzmanich. Namen tega zhafopifa je, kakor nafhih noviz. Tudi tukaj bodo kmetijfke, rokodelfke in kupzhijfke rezhi poglavitnifhi dél. Rasun tega fe bode pa v dalmatinfkih novizah vfe bralo, kar je koriftno in sa poduzhenje, slafti pa kar dalmatinfki narod utizhe.

Zéna Sore dalmatinfke je v Sadru 4 goldinarje, po pofhti pa 5 goldinarjev sa eno zélo léto. Plazha fe ob enim sa zelo leto, ali pa sa ene kvatre — v Sadru 1 goldinar, po pofhti pa 1 goldinar 15 krajzarjev. Dobi fe „Sora“ po vfaki pofhti v zélim zefarftvu

Mi pa priporozhimo „Soro dalmatinfko“ vfim prijatlam flovenfhine in ferzhno jo bodemo fprejéli ljubo feftro, ki s nafhimi novizami eno pot hoditi hozhe. Ena drugi bodíte k pridu — korifti naroda! Radi jo sa nafhe novize v samén vsamemo, in radi bodemo nafhim bravzam v flovenfkim jesiku is njé tudi kaj pokufiti dali, ker is preglédа, ki fmo ga od gofpodov isdajatelov Sore prejéli, previdimo, de jo bode vfak prijatel naróda in domovine posdravil s ferzhnimi befédami: Bog te fprimi Sora Dalmatinfka!

Osnanilo.

Ker shelesne repetnize sa zhefke kolovrate pri nafhih kluzhavnizharjih veliko vezh (40 krajzarjev) veljajo, je z. k. kmetijfka drushba po nje na Zhefko pifala. Dobila je 100 takih repetniz; na prodaj fo v pifarnizi z. k. drushbe po 13 krajzarjev.

Snajdba vganjke Nr. 5. v poprejfhnim liftu je:

Grablje.

Shitni kup.	U Ljubljani 16. grudna.		U Krajnju 11. grudna.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mernik Pfhenize domazhe	1	22	1	28
1 „ „ banafhke	1	27	1	24
1 „ Turfhize . . .	1	3	—	—
1 „ Sorfhize . . .	—	—	—	—
1 „ Ershi	1	—	1	5
1 „ Jezhmena . . .	—	57	1	—
1 „ Profa	1	4	—	—
1 „ Ajde	1	5	1	18
1 „ Ovfa	—	36	—	38

De bi sheljé nekterih bravzov fpolnili, bomo prihodno tudi zeno prefhizhev, kakor je na tergu v Krajnju, vfak tjeden na snanje dali. —

Prefhizhi od 1 zenta do 1 zenta 30 funtov, po 4 ½ krajzarje funt

„ od 1 zenta 40 funtov do 1 zenta 50 funtov, po 5 krajzarjev funt.

„ s dvema zenti in dalje po 5 ½ do 6 krajzarjev funt.

Opómba. Danafhimu liftu je pervi fpifek imen deléshnikov téh noviz perdjan. Opomníti fe pa mora, de, ako bi fe fim ter tjè kaj napzhniga v iménih, ftanovih in ftanovanjih najdlo, to od todi pride, ker fmo napzhno in nepopolnama fpífane prejéli. Na konzu teh fpifkov bodemo vfe zhifto popravili, kar nam fe bo v tem zhafu na snanje dalo. Vzhrédnifhtvo.

V Ljubljani. Natifnil in saloshil Joshef Blasnik.